

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIFNA AF

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

FÖRSTA BANDET

ÖLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AF

SVEN SÖDERBERG och ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1900—1906

[111410]

38. Lerkaka, Runstens sn.

Pl. XXIV. - Fig. 38.

Ett fragment af en förut okänd runsten låg som hörnflisa under en stolpe i Lerkaka n:o 1 och anvisades 1886 för Söderberg af undantagsmannen Jon Danielsson. Runstenen stod vid mitt besök 1904 på gården till Lerkaka n:r 1, stödd mot den mur, som skiljer gårdsplanen från bakgården.

Fragmentet, som är af grå kalksten, synes utgöra nedre delen af en afslagen runsten. Stycket är 78 cm. bredt, 85 cm. i stenens höjdriktning. Runornas höjd 9 cm.

Af ristningen finnas blott ett par slingstycken i behåll, det större innehållande 12 runor. Då de sista runorna 8—12 tydligen äro **kuþan**, böra 5—7 vara **sin** och 5 är **s**, 4 cm. uppifrån med prick på ändan, 6 är **i**, ett 9 cm. långt, grundt men tydligt streck, 7 **n**, en grund staf med kännestrecket märkbart blott t. v. Före dessa ord har ordet 'fader' eller 'broder' stått, men af detta ord är blott slutet **ur** påvisligt, i det lemningar finnas af kännestrecket till 3 **u**, och af 4 **r** stafven är fullständig samt lemningar af kännestrecket synliga. Af 2 **þ** finnes blott ett 3 cm. fragment af en staf nedtill, och af runan 1 ett 5 cm. långt fragment af en staf nedifrån bredt, grundt, hvarför runans beskaffenhet ej kan afgöras. Något skiljetecken synes ej.

Inskriften har alltså varit:

ᚱᚱᚱᚱᚱᚱᚱᚱᚱ

Translitteration: **aþur sin kuþan**

Transskription: (*f*)**aður sinn góðan**

Öfversättning: — sin gode fader.

